

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové a soudců Filipa Dienstbiera a Petra Šuránka v právní věci žalobce: **JUDr. V. S.**, zastoupený Mgr. Janem Šafránkem, advokátem, sídlem Slezská 1357/1, Praha 2, proti žalovanému: **zastupitelstvo obce Horoměřice**, sídlem Velvarská 100, Horoměřice, zastoupené Mgr. Pavlínou Komედovou, LL.M., advokátkou, sídlem Anny Letenské 34/7, Praha 2, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 13. 11. 2024, č. j. 59 A 31/2024-62,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti žalobce **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Praze ve věci nezákonného zásahu žalovaného spočívajícího v neoprávněném neudělení slova stěžovateli k projednávanému bodu č. 12 na zasedání zastupitelstva obce Horoměřice dne 24. 4. 2024.

[2] V souladu s § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti, není-li navrhovatel či věc, které se návrh týká, od soudního poplatku osvobozen podle § 11 tohoto zákona. Podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5 000 Kč.

[3] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud

řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Podle odst. 3 téhož ustanovení zákona soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

[4] Vzhledem k tomu, že současně s podáním kasační stížnosti nebyl soudní poplatek zaplacen, Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele usnesením ze dne 19. 12. 2024, č. j. 6 As 283/2024-10, k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve lhůtě patnácti dnů ode dne doručení usnesení. Zástupci stěžovatele bylo usnesení doručeno do datové schránky dne 23. 12. 2024 (pondělí). Lhůta k zaplacení soudního poplatku v délce patnácti dnů od doručení usnesení tak marně uplynula dne 7. 1. 2025 (úterý). Stěžovatel však zaplatil soudní za kasační stížnost bezhotovostním převodem na účet Nejvyššího správního soudu až dne 8. 1. 2025 (středa).

[5] Otázkou, kdy dochází k zaplacení soudního poplatku, je-li placen bezhotovostně na účet soudu, se Nejvyšší správní soud zabýval již v rozsudku ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 Afs 7/2012-49, kde vyslovil, že „zákon o soudních poplatcích neobsahuje výslovnou právní úpravu, která by určovala, kdy nastává okamžik splnění poplatkové povinnosti v případech, že se účastník řízení (resp. jeho zástupce) rozhodne uhradit soudní poplatek bezhotovostním převodem prostřednictvím peněžního ústavu. V případě takto zvoleného způsobu platby je tedy stěžejním výklad pojmu zaplacen, užitý zákonodárcem při formulaci jednotlivých pravidel obsažených v ustanovení § 9 (tedy nejen v jeho odst. 7) zákona o soudních poplatcích. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že pojem zaplacen je nutno vykládat ve smyslu hmotněprávním, tj. že povinnost uhradit soudní poplatek je splněna až okamžikem připsání peněžní částky na účet soudu. Až v tomto okamžiku je totiž bez dalšího postavena najisto faktická dispozice soudu s poukázanou částkou a je bez jakýchkoli pochybností potvrzeno, že účastník řízení skutečně soudní poplatek v souladu s pokyny soudu zaplatil. Do doby, než je částka připsána na účet soudu, je nejisté, zda účastník řízení požadovanou částku na účet soudu skutečně odeslal a zda vůbec bude tato částka na účet soudu poukázána. Tento výklad odpovídá významu, který je pojmu zaplacen obecně přisuzován, tj. faktické dispozici příjemce uhrazenou peněžní částkou. Z hlediska včasnosti splnění uvedené povinnosti tedy není rozhodné, kdy účastník částku soudního poplatku ze svého bankovního účtu poukáže (resp. kdy dá pokyn bance k bankovnímu převodu), ale je rozhodný až ten den, kdy je částka skutečně připsána na účet soudu. Dokladem potvrzujícím zaplacení soudního poplatku je v takovém případě tzv. 'záznam o složení', který vyhotovuje účtárna soudu a který je zakládán do soudního spisu.“ Tento názor potvrdil také Ústavní soud, který odmítl ústavní stížnost směřující proti citovanému rozsudku usnesením ze dne 3. 9. 2012, sp. zn. IV. ÚS 685/12.

[6] V posuzované věci byl soudní poplatek za kasační stížnost připsán na účet Nejvyššího správního soudu ve středu 8. 1. 2025 (viz „záznam o složení“ založený na č. l. 14 soudního spisu), tj. po marném uplynutí lhůty pro zaplacení soudního poplatku, která byla stanovena do úterý 7. 1. 2025. Stěžovatel tak nezaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve stanovené lhůtě, přičemž k jeho zaplacení po marném uplynutí lhůty se podle § 9 odst. 1 věty třetí zákona o soudních poplatcích nepřihlíží (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017-19). Nemožnost doplatit soudní poplatek dodatečně po lhůtě akceptoval jako ústavně konformní rovněž Ústavní soud (viz např. usnesení ze dne 25. 9. 2008, sp. zn. III. ÚS 1730/08, ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. II. ÚS 26/09, ze dne 9. 6. 2009, sp. zn. IV. ÚS 1156/09, ze dne 27. 3. 2013, sp. zn. I. ÚS 1831/12, ze dne 29. 10. 2013, sp. zn. I. ÚS 3931/12,

pokračování

ze dne 23. 3. 2016, sp. zn. III. ÚS 2865/15, nebo ze dne 26. 2. 2021, sp. zn. II. ÚS 414/21). O následku nezaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě byl stěžovatel Nejvyšším správním soudem v usnesení poučen.

[7] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. (ve spojení s § 120 s. ř. s.) soud řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. V tomto případě tak stanoví § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, podle jehož věty druhé soud po marném uplynutí lhůty stanovené pro zaplacení soudního poplatku řízení zastaví. Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti zastavil (výrok I).

[8] Výrok II o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 3 s. ř. s. (ve spojení s § 120 s. ř. s.), podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[9] Výrokem III usnesení Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že se žalobci (stěžovateli) vrací zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost, neboť k jeho zaplacení po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Částka ve výši 5 000 Kč bude vrácena ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým soud o vrácení poplatku rozhodl (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 22. ledna 2025

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu